

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. B.**, bývajúceho v K., proti žalovanému **Mgr. I. Š.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu V. a.s., so sídlom v K., zastúpenému JUDr. L. T., advokátom so sídlom v K., **o určenie nájomného práva a uloženie povinnosti uzavrieť zmluvu**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 27 C 663/1999, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. septembra 2008 sp.zn. 3 Co 136/2007 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice II z 23. februára 2007 č.k. 27 C 663/1999-109 vo výroku, ktorým bolo určené že žalobca je výlučným nájomcom dvojizbového bytu č. X. na G.ulici č. X. v K., a vo výroku o trovách konania. V prevyšujúcej časti o uložení povinnosti žalovanému uzavrieť so žalobcom zmluvu o prevode uvedeného bytu do vlastníctva rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol a rozhodol aj o trovách odvolacieho konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil. Dovolanie odôvodnil vadou odvolacieho konania spočívajúcou v nesprávnom obsadení súdu, v dôsledku čoho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal, že hoci vo veci bol určený senát v zložení JUDr. Feťková ako predsedníčka senátu a JUDr. Soga a JUDr. Sluk ako členovia senátu, vec

prejednal a rozhodol senát v zložení JUDr. Soga ako predseda senátu a JUDr. Duditš a JUDr. Čabaiová ako členovia senátu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. V potvrdzujúcom výroku vo veci samej nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p. pod písm.g/, na ktorú poukazoval dovolateľ.

Podľa ustanovenia § 237 písm.g/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

V zmysle citovaného ustanovenia § 237 písm.g/ O.s.p. dôvodom prípustnosti dovolania je aj to, že súd nebol správne obsadený, pričom súd nie je správne obsadený, ak vo veci nerozhoduje zákonný sudca. Právo na zákonného sudcu zaručuje Ústava Slovenskej republiky v čl. 48 ods. 1, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi; príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz je neopomenuteľnou podmienkou riadneho výkonu súdnej moci. Na jednej strane dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť a na druhej strane predstavuje pre každého účastníka konania rovnako cennú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolávané súdy a sudcovia podľa vopred daných zásad (procesných pravidiel) tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy, a aby bol vylúčený – pre rôzne dôvody a rozličné účely – výber súdov a sudcov „ad hoc“. Okrem procesných pravidiel určovania príslušnosti súdov a ich obsadenia, ako garancia proti novej svojvôli, je súčasťou základného práva na zákonného sudcu i zásada pridelovania súdnej agendy a určenie zloženia senátov na základe pravidiel obsiahnutých v rozvrhu práce. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte (§ 3 ods. 3 zákona o súdoch). Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce (§ 3 ods. 4 zákona o súdoch). V zmysle § 50 ods. 2 písm.b/ a c/ zákona o súdoch rozvrh práce obsahuje, okrem iného, zloženie senátov s uvedením predsedu senátu a ďalších sudcov a určenie spôsobu zastupovania sudcov tak, aby bolo možné zabezpečiť v súlade s osobitnými zákonmi konanie a rozhodovanie v prejednávanej veci v prípade vylúčenia sudcu a v prípade náhlej prekážky brániacej sudcovi vykonať jednotlivé úkony. Rozvrh práce musí byť v týchto otázkach pre účastníkov predvídateľný a transparentný. Pokiaľ príslušný senát, stanovený rozvrhom práce, prejedná a rozhodne vec v inom, než určenom zložení, môže sa tak stať iba vtedy, ak je absencia rozvrhom práce určených sudcov dôvodná. Za takú treba považovať najmä vylúčenie sudcu z dôvodu zaujatosti a jeho odôvodnenú neprítomnosť (v dôsledku choroby, dovolenky, pracovnej cesty a pod.).

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že vec bola predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní 17.4.2007 a bola pridelená na vybavenie senátu „3 Co“ Krajského súdu v Košiciach. Prvé pojednávanie odvolacieho súdu sa konalo dňa 10.4.2008, pričom bolo odročené na neurčito pre neprítomnosť zástupcu žalovaného. V tento deň senátu

„3 Co“ predsedala JUDr. Eva Feťková a členmi senátu boli JUDr. Marián Sluk, PhD. (ako referujúci sudca) a JUDr. Ladislav Duditš. Ďalšie pojednávanie odvolacieho súdu, na ktorom bolo vo veci rozhodnuté, sa uskutočnilo 9.9.2008. Na tomto pojednávaní predsedal senátu JUDr. Miroslav Soga a členmi senátu boli JUDr. Ladislav Duditš (ako referujúci sudca) a JUDr. Jarmila Čabaiová. Podľa rozvrhu práce Krajského súdu v Košiciach na rok 2008 v znení účinnom od 4.4.2008 (v znení dodatku č. 5) bolo zloženie senátu „3 Co“ určené tak, že jeho členmi boli JUDr. Eva Feťková (riadiaca predsedníčka senátu), JUDr. Miroslav Soga (predseda senátu), JUDr. Marián Sluk, PhD. a JUDr. Ladislav Duditš. Zastupujúcim senátom tohto senátu bol senát „11 Co“. Zo správy Krajského súdu v Košiciach z 18.2.2009 dovolací súd zistil, že JUDr. Marián Sluk, PhD. bol s účinnosťou od 1.7.2008 dočasne pridelený na Najvyšší súd Slovenskej republiky, a že pri prejednaní predmetnej veci dňa 9.9.2008 z dôvodu čerpania dovolenky predsedníčkou senátu JUDr. Evou Feťkovou senátu predsedal JUDr. Miroslav Soga a JUDr. Feťkovú zastúpila JUDr. Jarmila Čabaiová zo zastupujúceho senátu „11 Co“. Pretože čerpanie dovolenky zákonnou sudkyňou JUDr. Evou Feťkovou možno považovať za dôvodnú absenciu a teda za jej odôvodnenú neprítomnosť na prejednaní veci, boli splnené podmienky pre jej zastupovanie členkou senátu „11 Co“. Zloženie senátu, ktorý vec prejednal a rozhodol, bolo teda určené v súlade s platným rozvrhom práce a odvolacie konanie tak nebolo zaťažené vadou podľa § 237 písm.g/ O.s.p., spočívajúcou v nesprávnom obsadení súdu.

Vzhľadom na to, že dovolateľ podal dovolanie proti celému rozsudku odvolacieho súdu, teda aj proti jeho zmeňujúcemu výroku, ktorým bola žaloba u uloženie povinnosti uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu zamietnutá, dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania aj proti tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že v tejto časti je subjektívne neprípustné. Dovolateľovi bolo totiž odvolacím súdom v zmeňujúcom výroku o zamietnutí žaloby vyhovené, preto nebol subjektívne oprávnený na podanie dovolania.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm.b/ a c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie

odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová